

Estimada Loua,

Les coses no han canviat massa des de l'últim cop que vaig escriure't.
T'enrecordes del meu avi Niss? Cada cop l'estem veient més, sembla mentida però sempre ens els trobem allà on sigui que anem.

A casa les coses segueixen igual, el meu pare no vol que sortim molt a causa d'unes revoltes entre els dissidents, com que ell es troba en una posició privilegiada al govern, té por de que nosaltres puguem ser l'objectiu d'un d'aquests atacs. L'avi, amb els seus contactes, ha aconseguit ascendir a la meua mare a les cúspides de l'administració de l'Estat. La veritat és que desde que hem restablert el contacte amb ell, tot sembla anar molt millor.

A l'escola seguim portant uniforme, tot i que la majoria el porten com nosaltres, que segueix sent blanc, alguns el porten gris. No ens han volgut dir que volen dir els colors, però la veritat és que m'ho puc imaginar. Les classes de matès cada cop són pitjors i el professor és molt més dur amb aquells que no segueixen bé les classes, però a mí, no són cap problema com ja t'imagines.

Ja saps que per a nosaltres no hi ha masses restriccions a l'hora de comunicar-nos ni control a la nostra vida privada, ja que estem a la cúspide del poder, però estic començant a veure les diferències entre classes socials. Per exemple, saps aquells germans bessons que anaven a l'altra classe? Doncs han deixat de venir a l'institut perquè tenen por del que els pot passar, ja que el seu pare es del partit opositor al de l'avi. A la Martina li ha passat el mateix, com que la seva germana estava sortint amb un dels caps de la direcció del partit opositor, ha hagut de deixar de venir. Em sap molt de greu perquè se que ells no tenen culpa d'estar al bàndol equivocat, se que ha estat culpa de les seves famílies, que no van saber a qui recolzar quan l'avi va accedir al poder.

Ja t'he parlat del Roger a les altres cartes, de debò que m'agrada molt, i una de les coses que més m'agrada d'ell és saber que no l'havem de deixar de veure a causa del nou règim que està imposant el meu avi, ja que els seus pares i ell són del mateix partit que nosaltres.

Estic molt emocionada pels propers dies. L'avi ens ha dit al Roger i a mí si voldríem assistir a les reunions del seu partit per a escoltar les noves propostes sobre com gestionar la publicitat i la propaganda.

Tot i que ja portem dies participant, amb altres joves amb esperit motivador a favor del nou règim, en aturar les revoltes dels partits opositors i tallant els diferents canals de correu clandestí, serà el primer cop que de veritat puguem veure la presa de decisions desde aprop i dir la nostra opinió en quant als temes que es tractaran a la reunió. Encara i això, estic una mica preocupada per com reaccionarà el Roger a algunes decisions que prenia el meu avi. Ja hem parlat més d'una vegada de les nostres opinions en quant a com s'està establint el control, i ell considera que s'estan prenent mesures massa violentes amb els opositors, tot i que jo, com m'ha dit el meu avi, crec que és la única manera d'aconseguir els nostres objectius.

Pensant-ho bé, puc entendre el punt de vista del Roger, se que les mesures són dures, i que cada cop la gent pateix més, però també se que l'avi Niss està treballant molt dur per a aconseguir donar-nos tots els privilegis que ell no va tenir durant la seva

vida, i per això, em costa entendre als partits opositors. Vull dir, si que entenc que la gent que no té la nostra posició privilegiada pugi dubtar a l'hora d'escollir a qui recolzar, tot i les millores que l'avi ha promès fer, però els membres dels altres partits? Hauria estat molt més intel·ligent començar a recolzar al meu avi quan van veure que havia arribat al poder i que pretén millorar el nostre Estat, i d'aquesta manera, accedir a la cúspide d'aquest.

Tornant al tema de les sortides amb els altres joves, ha estat bastant dur veure les condicions en les que aquesta gent es troba. Simplement me'ls molt difícil entendre per què defensen els seus ideals amb tanta força quan l'avi m'ha assegurat moltes vegades que són els incorrectes. Tampoc m'agrada gens veure les pancartes que amenacen al meu avi, no veig cap necessitat de fer-ho, ell només vol el millor per a nosaltres! Jo sé que la gent és així perquè no el coneixen, si ho fessin, l'estimarien com jo, i no questionarien les seves propostes com fem nosaltres.

Bé, ja t'escriuré d'aquí poc per explicarte com han anat les reunions i com han evolucionat les revoltes. La veritat em fa una mica de por que l'avi no pugui controlar als dissidents i hagi de recórrer a mesures més extremes, però confio en ell i sé que farà el millor per a nosaltres calgui el que calgui.

Et trobo molt a faltar,

Eva